

Sygn. akt VII K 319/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 grudnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb., VII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Mariusz Wieczorek

Protokolant Anita Cichosz

w obecności Prokuratora: Jakuba Bętkowskiego

po rozpoznaniu dnia 21.12.2016 r.

sprawy **M. N. (1)**, syna J. i A. z domu O.,

urodzonego (...) w R.

oskarżonego o to, że:

1. W okresie od 24 lutego do 05 marca 2015r. w P. (...) woj. (...), działając czynem ciągłym w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził L. Ż. za pomocą wprowadzenia w błąd co do zamiaru wykonania usługi wymiany stolarki okiennej do dnia 10.03.2015 r. jak

przekazania pieniędzy firmom (...) i (...) z tytułu odstąpienia od umów pożyczek z tych firm na sfinansowanie w/w usługi, czym doprowadził L. Ż. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w postaci pieniędzy na łączną kwotę 4.370 złotych . a mianowicie:

- w dniu 24 lutego 2015 roku zawarł z L. Ż. umowę na wymianę stolarki okiennej tj. okna balkonowego oraz parapetu wewnętrznego i pobrał od niego na poczet wykonania tej usługi zaliczkę w kwocie 770 złotych lecz usługi tej nie wykonał i nie rozliczył się z pobranej zaliczki.

- w dniu 05 marca 2015 roku pobrał od L. Ż. pieniądze w kwocie łącznej 3600 złotych na poczet wpłaty 1800 złotych z tytułu odstąpienia od pożyczki nr(...) (...) z dnia (...)roku w firmie (...) z G. oraz 1 800 złotych z tytułu odstąpienia od pożyczki nr (...) (...) z dnia (...) roku (...) Sp. z o.o. w P. lecz pieniędzy tych nie przekazał, zatrzymując je dla siebie.

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art.12 kk

1. oskarżonego **M. N. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art.286 § 1 kk w zw. z art.4 § 1 kk wymierza mu karę 10 (dziesięć) miesięcy pozbawienia wolności,

2. na podstawie art. 46 § 1 kk zasądza od oskarżonego M. N. (1) na rzecz pokrzywdzonego L. Ż. kwotę 4.370,00 (cztery tysiące trzysta siedemdziesiąt) złotych tytułem naprawienia wyrządzonej szkody,

3. zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych, które przejmuje na rachunek Skarbu Państwa i zwalnia go od opłaty.

Sygn. akt **VII K 319/16**

UZASADNIENIE

Oskarżony M. N. (1) w przeszłości był pracownikiem i przedstawicielem handlowym firmy prowadzonej przez A. D. – (...) z siedzibą w R.. W dniu 01.02.2015r. w P.oskarżony M. N. (1) dla firmy (...) pobrał pod pokrzywdzonego L. Ż.

zaliczkę pieniężną w kwocie 200 złotych na wymianę stolarki okiennej PCV 4 sztuk na łączną wartość 5900 złotych. Ponieważ pokrzywdzony nie zgromadził środków finansowych, w/w umowa z firmą (...) nie została zrealizowana.

Tymczasem M. N. (1) w P. przy ul. (...) sam zgłosił się do pokrzywdzonego L. Ż. i zaproponował swoją ofertę dotyczącą wymiany stolarki okiennej PCV o 2000 zł tańszą niż jego „szefa” oraz zaoferował swoją pomoc pokrzywdzonemu L. Ż. w uzyskaniu środków finansowych na wymianę takiej stolarki okiennej do 10.03.2015r. W dniu 24 lutego 2015 roku M. N. (1) zawarł z L. Ż. umowę na wymianę stolarki okiennej tj. okna balkonowego oraz parapetu wewnętrznego i pobrał od niego na poczet wykonania tej usługi zaliczkę w kwocie 770 złotych. Następnie oskarżony M. N. (1) zaproponował „pomoc” pokrzywdzonemu w zaciągnięciu kredytów w parabankach. Pokrzywdzony L. Ż. zawarł dwie umowy pożyczki:

- nr (...) (...) z dnia (...) roku w firmie (...) z G.,

- nr (...) (...) z dnia (...) roku w firmie (...) Sp. z o.o. w P..

Uzyskane pieniądze z każdego z tych firm po 1800 złotych, łącznie 3600 złotych pokrzywdzony przekazał w dniu 05 marca 2015r. oskarżonemu M. N. (1). Łącznie oskarżony otrzymał od pokrzywdzonego L. Ż. kwotę 4.370 złotych. Kiedy pokrzywdzony L. Ż. dokonał odstąpienia od zawartych umów pożyczkowych na sfinansowanie usług i zażądał zwrotu uiszczonych pieniędzy od oskarżonego M. N. (2), ten mu ich nie zwrócił, ani też nie wykonał usługi wymiany stolarki okiennej. Jednocześnie oskarżony telefonicznie zapewniał pokrzywdzonego, iż firmom pożyczkowym zwrócił pieniądze. Następnie zaprzestał odbierać telefony od pokrzywdzonego.

/dowód: częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. N. (1) k. 170-172 - zbiór dokumentów „A” (...), zeznania świadków: A. D. k.40 verte, k.64 - zbiór dokumentów C (...), protokoły przesłuchania świadków ze zbioru dokumentów C PR 2 Ds. 246.2016: M. R. k. 76, I. B. (1) k. 115-117 oraz L. Ż. z k. 29 -30; **zbiór dokumentów A** (...): pismo L. Ż. k. 1-25, notatka urzędowa k. 26, 36, 37, protokół przyjęcia ustnego zawiadomienia k. 29-10, telefonogram k. 31-32,46, 46-51, 61-62, 135-136,142,149,150,151,152, umowa zlecenia k. 38, odstąpienie od umowy pożyczki k. 79, wniosek o udzielenie pożyczki i umowa pożyczki z załącznikami k. 82-83, 84-93, 119-122, multioferta optima k. 94-112, umowa pożyczki k. 123-126, pismo KPP w M. k. 127-128, wydruk bazy PESEL k. 129-132, dowody rzeczowe k. 193 /

Oskarżony M. N. (1) ma 43 lat. Posiada wykształcenie średnie, z zawodu jest technikiem elektrykiem. Pracuje jedynie dorywczo, gdzie uzyskuje dochód w wysokości 3000 złotych. Jest żonaty, na utrzymaniu ma żonę, nie posiada żadnego majątku.

Oskarżony był już kilkakrotnie karany za przestępstwa p-ko mieniu wszystkie z art. 286 § 1 kk (oszustwa) na terenie całego kraju, ostatnio wyrokiem Sądu (...) w C.z dnia (...) r. sygn. Akt (...) za czyn z art. 286 § 1 kk przy zastosowaniu art.91 § 1 kk na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat.

/dowód: zbiór dokumentów A (...): karta karna k. 139-141, odpisy wyroków k. 174-177, 182-184, 185-188, 190/

Oskarżony M. N. (1) w postępowaniu przygotowawczym nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, iż faktycznie pomagał pokrzywdzonemu L. Ż. załatwieniu dwóch pożyczek, za których załatwienie i wożenie w/w dostał od niego kwotę 500 złotych, które sobie zatrzymał. Stwierdził, iż na przełomie 2014/2015 spisywał jakąś umowę na wymianę stolarki, gdyż wówczas prowadził działalność gospodarczą, ale nie pamięta jaką umowę. Zaprzeczył, aby dostał więcej pieniędzy od L. Ż. i go oszukał.

/dowód: wyjaśnienia oskarżonego M. N. (1) k. 170-172 - zbiór dokumentów A (...)

Sąd Rejonowy dokonał następującej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego i zważył co następuje:

Sąd na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego uznał, że

okoliczności popełnienia przez oskarżonego M. N. (1) zarzucanego mu czynu nie budzą żadnych wątpliwości. Sąd odmówił waloru wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego nie przyznającego się do winy, albowiem były one w całości sprzeczne z zebraniem w sprawie materiałem dowodowym osobowym jak i rzeczowym, w postaci zeznań pokrzywdzonego L. Ż., zeznań świadków: A. D., M. R., I. B. (2) licznych dokumentów w szczególności w postaci: zawiadomienia o przestępstwie, wniosków i umów pożyczek, odstąpień od tych umów, umowy zlecenia.

Sąd dał wiarę zeznaniom pokrzywdzonego L. Ż., gdyż były one spójne, konsekwentne, jednolite i wzajemnie się uzupełniały. Z zeznań tych wynika jednoznacznie, że oskarżony świadomie zawarł z nim umowę zlecenia na wykonanie usługi wymiany stolarki okiennej w jego mieszkaniu w P. przy ul. (...), na którą dostał zaliczkę pieniężną. To on namówił pokrzywdzonego do zawarcia dwóch umów pożyczek, a pieniądze z tych umów, a które zostały mu przekazane przez pokrzywdzonego, zatrzymał. Oskarżony później po odstąpieniu przez L. Ż. od umów pożyczkowych zapewniał go, że pobrane przez siebie pieniądze zwrócił im. Tak samo zapewniał pokrzywdzonemu, iż zwróci mu zaliczkę.

W świetle powyższego argumenty oskarżonego M. N. (1), iż pokrzywdzony dobrowolnie przekazał mu jedynie kwotę 500 złotych stanowiły przyjęta linię obrony mającą na celu uniknięcie przez niego odpowiedzialności karnej. W ocenie sądu całe zachowanie oskarżonego było w pełni świadome i celowe, gdyż z załączonych do akt odpisów wyroków sądowych wynika, że takie zachowania oskarżonego wskazują na przyjęty sposób na życie i tzw. „zarobkowanie”. Dowodzi to tylko jednego, iż oskarżony od początku nie miał zamiaru wywiązać się z transakcji, a jego celem było zdobycie środków finansowych od starszego, schorowanego pokrzywdzonego.

Pozostały materiał dowodowy ujawniony w toku postępowania jako, jasny, pełny i niekwestionowany przez żadną ze stron nie budzi w ocenie Sądu żadnych wątpliwości.

W sprawie nie ujawniły się także okoliczności wyłączające winę oskarżonego w rozumieniu kodeksu karnego.

Sąd na podstawie zebranego materiału dowodowego w przedmiotowej sprawie uznał, że oskarżony M. N. (1):

1. W okresie od 24 lutego do 05 marca 2015r. w P. (...) woj. (...), działając czynem ciągłym w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził L. Ż. za pomocą wprowadzenia w błąd co do zamiaru wykonania usługi wymiany stolarki okiennej do dnia 10.03.2015 r. jak przekazania pieniędzy firmom (...) i (...) z tytułu odstąpienia od umów pożyczek z tych firm na sfinansowanie w/w usługi, czym doprowadził L. Ż. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w postaci pieniędzy na łączną kwotę 4.370 złotych . a mianowicie:

- w dniu 24 lutego 2015 roku zawarł z L. Ż. umowę na wymianę stolarki okiennej tj. okna balkonowego oraz parapetu wewnętrznego i pobrał od niego na poczet wykonania tej usługi zaliczkę w kwocie 770 złotych lecz usługi tej nie wykonał i nie rozliczył się z pobranej zaliczki.

- w dniu 05 marca 2015 roku pobrał od L. Ż. pieniądze w kwocie łącznej 3600 złotych na poczet wpłaty 1800 złotych z tytułu odstąpienia od pożyczki nr (...) (...) z dnia (...) roku w firmie (...) z G. oraz 1 800 złotych z tytułu odstąpienia od pożyczki nr(...) (...) z dnia(...) roku (...) w P. lecz pieniędzy tych nie przekazał, zatrzymując je dla siebie.

czym wyczerpał znamiona czynu **z art. 286 § 1 kk w zw. z art.12 kk**

Przy wymiarze kary na niekorzyść oskarżonego Sąd przyjął:

- uprzednią karalność za tożsame przestępstwa oszustwa,
- pełna premedytację oskarżonego w osiągnięciu celu – uzyskania korzyści majątkowej,
- brak naprawienia szkody,
- w zasadzie brak jakiegokolwiek skruchy ze strony oskarżonego,

- nagminność tego typu przestępstw zarówno na terenie działalności tutejszego Sądu, jak i całego kraju.

Z tych wszystkich względów Sąd uznał, że karą adekwatną do stopnia zawinienia oskarżonego, okoliczności jego popełnienia i znacznego stopnia społecznej szkodliwości czynu jest jedynie kara izolacyjna 10 m-cy pozbawienia wolności.

Kara w tej wysokości spełni zamierzone cele kary w zakresie jej ogólnospołecznego oddziaływania, a jednocześnie uzmysłowi oskarżonemu naganność jego postępowania oraz nieuchronność odpowiedzialności karnej za czyny przestępne. Ponieważ czyn oskarżonego został popełniony w okresie przed dniem 1 lipca 2015 roku Sąd przyjęła do podstawy skazania treść art. 4 § 1 kk.

W związku z nienaprawieniem szkody Sąd na zasadzie art. 46 § 1 kk zasądził je od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego. Tu również Sąd zastosował treść art. 4 § 1 kk, gdyż przepis art. 46 § 1 kk do dnia 30 czerwca 2015 roku miał inne brzmienie: „w razie skazania sąd może orzec, a na wniosek pokrzywdzonego lub innej osoby uprawnionej orzeka, obowiązek naprawienia wyrządzonej przestępstwem szkody w całości albo w części lub zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, przepisów prawa cywilnego o przedawnieniu roszczenia oraz możliwość zasądzenia renty nie stosuje się”. Natomiast po dniu 1 lipca 2015 roku przepis uległ znacznej zmianie art. 46 § 1 kk na podstawie art.1 pkt.20 ustawy z dnia 20.02.2015 roku (Dz.U. poz.396), gdzie otrzymał brzmienie „w razie sąd może orzec, a na wniosek pokrzywdzonego lub innej osoby uprawnionej orzeka, stosując przepisy prawa cywilnego, obowiązek naprawienia, w całości albo w części, wyrządzonej przestępstwem szkody lub zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, przepisów prawa cywilnego o możliwości zasądzenia renty nie stosuje się”.

Biorąc pod uwagę sytuację materialną oskarżonego, Sąd na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych w sprawie.